Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

KURJER EKONOMICZNY & AKCYJNY

ROK V. Nr. 10/12. Warszawa, 21 grudnia 1930 r. Cena numeru poj. 70 gr.

wychodzi w dn. 7 każdego miesiąca

NOWELIZACJA PRAWA AKCYJNEGO

W dniu 20 grudnia b. r. weszło w życie, wydane na podstawie art. 44 Konstytucji, rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia b. r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — prawa o spółkach akcyjnych.

Art. 50 nowego prawa akcyjnego, stanowiący: „Zwyczajne walne zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu czterech miesięcy po upływie roku obrotowego", otrzymuje uzupełnienie: „Statut może powyższy czteromiesięczny termin przedłużyć o dalszy miesiąc".

Art. 73 ust. 1 ,o treści: „Uchwały walnego zgromadzenia powinny być protokółowane w formie aktu notarjalnego pod rygorem ich nieważności" otrzymuje brzmienie: „Uchwały walnego zgromadzenia powinny być protokółowane przez notarjusza pod rygorem ich nieważności".

Art. 83 otrzymuje zupełnie nowe brzmienie: „Jeżeli zarząd spółki jest wieloosobowy, sposób zastępstwa reguluje statut spółki. Jeżeli statut nie zawiera żadnych w tym względzie postanowień, do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wymaganem jest współdziałanie dwóch członków zarządu albo też jednego członka zarządu łącznie z prokurentem.

Natomiast oświadczenia, zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta.

Postanowienia niniejszego artykułu nie wyłączają ustanowienia prokury pojedyńczej lub łącznej i nie ograniczają praw prokurentów, wypływających z przepisów o prokurze".

Art. 102, stanowiący: „Zarząd spółki obowiązany jest w ciągu dwóch miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego (dzień bilansowy), rachunek zysków i strat, oraz dokładne pisemne sprawozdanie z działalności spółki za rok ubiegły", uzupełnia się: „Statut może powyższy dwumiesięczny termin przedłużyć o dalszy miesiąc".

Art. 115 ust. 2 (wyszczególniający, co uchwała o podwyższeniu kapitału akc. powinna zawierać), w punkcie 4 o treści: „cenę emisyjną nowych akcyj, bądź to w stałej kwocie, bądź, jeżeli walne zgromadzenie przekaże oznaczenie ceny emisyjnej zarządowi lub radzie nadzorczej, przez oznaczenie najniższej kwoty", otrzymuje uzupełnienie: „która nie może być niższa od wartości nominalnej".

Ostatni ustęp tego artykułu, stanowiący: „Jeżeli spółka posiada kapitał zapasowy lub kapitały rezerwowe, cena emisyjna akcyj powinna być wyższa ponad cenę nominalną. Nadwyżka powinna być przynajmniej równa części kapitału zapasowego i rezerwowych, jaka przypada podług ostatniego bilansu na każdą dotychczasową akcję", — traci swą moc.

Art. 122 w ust. 1, o dotychczasowej treści: „Obniżenie kapitału akcyjnego może byé dokonane na mocy uchwały walnego zgromadzenia przez zmianę właściwych postanowień statutu pod warunkiem ochrony wierzycieli, w trybie przepisanym dla likwidacji. Wierzycieli, którzy się nie zgłosili, uważa się za zgadzających się na obniżenie kapitału akcyjnego", otrzymuje brzmienie: „Obniżenie kapitału akcyjnego może być dokonane na mocy uchwały walnego zgromadzenia przez zmianę właściwych postanowień statutu.

O obniżeniu kapitału akcyjnego zarząd ogłosi trzykrotnie w pismach przeznaczonych do ogłoszeń spółki z wezwaniem wierzycieli spółki do zgłoszenia swych roszczeń w ciągu trzech miesięcy, licząc od daty ostatniego ogłoszenia. Wierzyciele, którzy w powyższym czasokresie zgłosili przeciwko obniżeniu kapitału akcyjnego sprzeciw, powinni być przez spółkę zaspokojeni lub zabezpieczeni. Wierzycieli, którzy nie zgłosili sprzeciwu, uważa się za zgadzających się na obniżenie kapitału akcyjnego.

Przepisy ustępu poprzedzającego nie mają zastosowania, jeżeli skutkiem obniżenia kapitału akcyjnego nie zwraca się akcjonarjuszom wpłat, dokonanych przez nich na akcje, ani też akcjonarjusze nie zostają zwolnieni od niedokonanych jeszcze przez nich wpłat na kapitał akcyjny, a równocześnie w obu wypadkach z obniżeniem kapitału akcyjnego nastąpi jego podwyższenie co najmniej do pierwotnej wysokości w drodze nowej emisji w całości opłaconych akcyj. Przepisy ustępu poprzedzającego nie mają również zastosowania i w tym przypadku, jeżeli obniżenie kapitału akcyjnego nastąpi nie poniżej rzeczywistej wartości dotychczasowego czystego majątku spółki. Rzeczywista wartość czystego majątku spółki ustalona zostanie w drodze oszacowania przez Komisję szacunkową, powołaną w trybie, przewidzianym w art. 105".

Art. 124 (stanowiący o zgłoszeniu dokonanego obniżenia kap. akc., zmiany statutu celem wpisania do rejestru handlowego i o załącznikach zgłoszenia), w ust. 2 punkcie 3 o dotychczasowej treści: „oświadczenie członków zarządu, stwierdzające, że wierzyciele, którzy się zgłosili, zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni", otrzymuje brzmienie: „oświadczenie członków zarządu, stwierdzające, iż wierzyciele, którzy zgłosili przeciwko obniżeniu kapitału akcyjnego sprzeciw, zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni".

W końcu tegoż artykułu zjawia się nowe uzupełnienie: „Postanowienia p. 1 i 2 ust. poprzedzającego nie będą miały zastosowania w wypadkach, przewidzianych w art. 122 ust. 3.

W art. 170, o treści: „Prawo niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem Województwa Śląskiego, gdzie nabywa ono mocy obowiązującej dopiero po uzyskaniu zgody Sejmu Śląskiego.

Do spółek akcyjnych, zarejestrowanych oraz zgłoszonych do zarejestrowania przed wejściem w życie niniejszego prawa, będzie się ono stosować dopiero z chwilą zarejestrowania statutu, uzgodnionego z przepisami tego prawa.

Uzgodnienie nastąpić powinno przed upływem dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego prawa.

Na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, uzgodnienie statutu z przepisami niniejszego prawa nastąpić powinno najpóźniej do dnia 31 grudnia 1938 r.

Po upływie tych terminów sprzeczne z przepisami niniejszego prawa postanowienia statutu nie będą miały mocy prawnej.

Spółki, których statuty po upływie powyższych terminów w istotnych punktach nie będą się zgadzały z przepisami niniejszego prawa, mogą ulec rozwiązaniu i likwidacji na mocy orzeczenia sądu rejestrowego, wydanego na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu", otrzymuje w ust. 2 końcowe uzupełnienie: „zaś najpóźniej z upływem czasokresu, przewidzianego w ustępie trzecim, względnie czwartym", w ust. 3 otrzymuje brzmienie: „Uzgodnienie statutu w trybie, przewidzianym przez dotychczasowe prawo, oraz zgłoszenie do rejestru handlowego uzgodnionego statutu nastąpić powinno przed upływem trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego prawa , a w ust. 4 brzmienie: „Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego uzgodnienie statutu z przepisami niniejszego prawa oraz zgłoszenie uzgodnionego statutu do rejestru handlowego nastąpić powinno najpóźniej do dnia 31 grudnia 1938 r.".

Wreszcie ust. ostatni otrzymuje brzmienie: „Spółki, które w powyższych terminach nie dopełnią obowiązku uzgodnienia w istotnych punktach swych statutów z przepisami niniejszego prawa, mogą ulec rozwiązaniu i likwidacji na mocy orzeczenia sądu rejestrowego, wydanego na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. Decyzje sądu rejestrowego w tym przedmiocie ulegają wykonaniu dopiero po ich uprawomocnieniu się".

Wśród zmian, jakie drogą nowelizacji tej nastąpiły w nowem prawie akcyjnem, na specjalną uwagę zasługuje skreślenie końcowego ustępu art. 115.

Czytelnikom i przyjaciołom

„Kurjera Ekonomicznego & Akcyjnego"

„Wesołych Świąt"

i

„Dosiego Roku"

życzenia śle

REDAKCJA

WYSTAWA W LIÉGE

Ideą przewodnią organizatorów wystawy w Liége nie było jedynie przedstawienie Belgom i światu, w stuletnią rocznicę niepodległości, poziomu i ekspansji przemysłu i rolnictwa belgijskiego, lecz i stworzenie, przy udziale zagranicy, d'un vaste champ d'études et d'observations.

Ideę przekuto w czyn.

Na obszarze 35 ha, przeznaczonym na wystawę przemysłową, wzniosło się dziesięć pawilonów belgijskich, w rozmiarach okazałych ,a wśród nich pawilon przemysłu metalurgicznego, górniczego i mechanicznego, zajmujący powierzchnię 28.000 m², pawilon elektryczny — 17.000 m² i najmniejszy — cukrowniczy — 2.000 m².

Okazale wystąpiła zagranica, wznosząc własne

pawilony, Francja — o powierzchni zabudowanej — 40.000 m², Italja — 15.000 m², Japonja — 4.500 m², Holandja — 4.000 m², Hiszpanja — 3.500 m², Egipt — 3.000 m², Szwajcarja — 2.500 m², Czechosłowacja — 2.000 m², Polska — 1.800 m² i Luksemburg—1.600 m².

W pawilonach ogólnych rozgościły się: Austrja, Brazylja, Chiny, Chili, Grecja, Kolumbja, Marokko, Peru, Rumunja, Szwecja, Turcja i Venezuela.

W skromnym, lecz gustownym pawilonie polskim zajęły miejsca eksponaty zbiorowe i oddzielne szeregu najwybitniejszych placówek przemysłowych.

Wyniki zmierzenia się z przemysłem zagranicy przejawiły się w deszczu odznaczeń. I tak otrzymał:

Grand Prix:

Państwowy Monopol Spirytusowy, Polski Monopol Tytoniowy, Państw. Monopol Solny, Państw. Fabr. Związków Azotowych w Chorzowie i w Mościcach, Częst. Zakł. Wyr. Włók. „Stradom", Tomaszowska Fabr. Sztucznego Jedwabiu, Związek Przemysłu Chemicznego, „Żurawno", Kop. Alabastru, „Unia", Fabr. Maszyn Roln., A. Dobrzański, Hodowla Nasion, Sandomiersko-Wielkopolska Hodowla Nasion w Antoninach, Zrzeszenie producentów drożdży, „Siła i Światło", S. A. w Warszawie, Rada Naczelna Związków Drzewnych, Stocznia Gdańska, Wsp. Biuro Eksportowe firm „Małopolska", „Limanowa" i „Polmin", Norblin, B-cia Buch i T. Werner", S. A., Wielkich Pieców i Zakł. Ostrowieckich, S. A., Tow. Akc. Przem.-Handl., dawn. Emila Haeblera, Zakł. Mech. „Ursus", Polskie Zakłady Skody i Rada Naczelna Pol. Przemysłu Cukrowniczego.

Dyplom Honorowy:

Państw. Monopol Zapałczany, Widzewska Manufaktura, S-te Fermiere de la Czenstochovienne, K. Scheibler i L. Grohman — Łódź, Tow. Schlosserowskiej Przędz. Bawełny i Tkalni S. A., Fabr. filców Landau i Weile, S-ka Producentów Krochmalu T. Wilski, K. Arkuszewski i S-ka, Syndykat Plantatorów Chmielu, Związek Gospodarczy Spółdzielni Mleczarskich — Poznań, Sekcja Nasiennictwa Zw. Org. Rolniczych — Warszawa, H. Cegielski — Poznań, Lilpop. Rau i Loewenstein — Warszawa, Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce — Chrzanów, Warszawska S. A. Budowy Parowozów, Rada Naczelna Przemysłu Gorzelń Roln. w Polsce, Zw. Fabr. Dycht i Fornierów, B-cia Konopaccy — Mosty, T. Akc. Fabr. Szkła, dawn. S. Reich i S-ka — Zawiercie, Huta Szkła „Ożarów" K. A. Kamiński, Konrad Jarnuszkiewicz i S-ka Warszawa, Kraj. Tow. Naftowe — Lwów, Józef Fraget — Warszawa, T. Akc. Mirkowskiej Fab. Pap., T. Przem. K. Wasilewski i S-ka — Warszawa, Stow Mechaników Pol. z Ameryki — Warszawa, Pol. Zw. Przemysłowców Met., Krusche i Ender — Łódź, „Kilim" — Kraków, „Węgierska Górka" S. A., „Elektro" — Łaziska Górne, H. Kolberg i S-ka — Warszawa i Zakł. Mech. E. Plage i T. Laśkiewicz — Lublin.

Medal Złoty:

S. A. Ludwik Geyer — Łódź, R. Biederman — Łódź, Konwencja Przędzalń Wełny Czes. — Łódź, Tow. Lniarskie w Wilnie. Huta Szkl. „Jabłonna", Zakł. Przem. „Vitrum", Huty Szkl. J. Stolle, Zjedn. Pol. Przem. Met., Zw. Eks. Przemysłu Met. Przetw., W. Paschalski — Warszawa, B-cia Jenike — Warszawa, Rzewuski i S-ka — Warszawa, Krawczyk i S-ka — Zawiercie, S. A. Tłocznia, Ogólno-Pol. Konwencja Węgl., Tow. „Perkun" — Warszawa, „Meyerhold — Sosnowiec, Belg. Fabr. Drutów, Szt. i Gw. — Warszawa, Drzewiecki i Jeziorański — Warszawa, Tow. Pop. Przemysłu Ludowego — Warszawa, Zjedn. Polskie Fabr. Śrub — Bielsko i „Pomian" Atelier T. Łubieńskiej — Warszawa.

Medal Srebrny:

Karol Eisert — Łódź, F. Wyr. Met. „Pelikan" — Warszawa i Zw. Spółdz. Mlecz. i Jajcz. — Warszawa.

W plonie: 23 „Grand Prix", 32 „Diplome d'Honneur", 22 Medale Złote i 3 Medale Srebrne.

POLSKIE ZAKŁADY SKODY, S. A.

W dniu 8 listopada b. r. odbyło się w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów „Polskich Zakładów Skody", S. A., na którem zebrani reprezentowali znakomitą większość kapitału akcyjnego Twa.

Przewodniczył obradom p. prezes Bolesław Avenarius.

Działalność i rozwój agend Twa w okresie sprawozdawczym 1929/30 r. przedstawił zebranym p. Dyr. nacz. Tadeusz Heyne.

W okresie tym, znamiennym dalszą konsolidacją przedsiębiorstwa, zdołano, mimo panującego kryzysu, powiększyć znacznie obroty, w których brały już udział, w całej pełni, nowe gałęzie wytwórczości — wytwórnia elektrotechniczna i wytwórnia kabli. Powiększenie obrotu było wynikiem nawskroś nowoczesnego urządzenia warsztatów, oraz racjonalizacji produkcji.

Wysoka wartość wyrobów Twa przyniosła w plonie szereg najwyższych odznaczeń na wystawach w kraju i zagranicą, a w wyniku realnym pierwsze sukcesy eksportowe.

Nakreślony program inwestycyjny wykończono już całkowicie. Pozycja inwestycji wzrosła w okresie sprawozdawczym o dziewięć miljonów złotych.

Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, po wysłuchaniu sprawozdania władz, przyjęło jednogłośnie przedstawiony do zatwierdzenia bilans roczny i rachunek strat i zysków. Czysty zysk okresu sprawozdawczego uchwalono przelać na kapitał zapasowy.

Projekt nowego statutu Twa, uzgodnionego z nowem prawem akcyjnem, uchwalono bez zmian, jednogłośnie.

W wyniku wyborów nowych władz Towarzystwa weszli w skład Rady Zawiadowczej pp.: Bolesław Avenarius, Simonek Józef, Fiala Włodzimierz, Heyne Tadeusz, Hromadko Wilhelm, Loewenstein Karol, Okolski Stanisław Jan, Płużański Stanisław, Pokorny Jarosław, Rochette Christoph, Skoczyński Stefan, Umiastowski Henryk i Wysocki Stanisław.

WARSZAWSKA SP. AKC. BUDOWY PAROWOZÓW

W dniu 5 października b. r. odbyło się w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów T-wa, na którem zebrani reprezentowali większość kapitału akcyjnego.

Tematem obrad była działalność i rozwój agend T-wa w okresie sprawozdawczym 1929-30 r.

W okresie tym, mimo panującego w kraju kryzysu ekonomicznego, zdołały władze T-wa osiągnąć wyniki lepsze, niż w okresie poprzednim, a to dzięki przedewszystkiem ulepszeniu organizacji warsztatów i pewnemu porozumieniu z pokrewnemi przedsiębiorstwami w sprawie zakupu i terminu dostawy surowców. Te dwa czynniki pozwoliły osiągnąć większą wydajność instalacji, zapewnić wyższe wynagrodzenie pracownikom i zmniejszyć w znacznej mierze kapitał obrotowy magazynów i warsztatów, nieprodukcyjnie unieruchomiony, przy równoczesnem zachowaniu ściśle miesięcznej produkcji, przewidzianej w programie fabrykacyjnym.

Jedynie dzięki upłynnieniu środków obrotowych T-wa, dawniej unieruchomionych, było T-wo w stanie udzielić głównej klijenteli — Państwu i samorządom, których budżety uległy ograniczeniom — kredytów w poważniejszych rozmiarach, zyskując w ten sposób możność oddania Skarbowi Państwa pewnych usług i ustalenia na przyszłość pewnych metod pracy i sposobu regulowania należności.

W zakresie wytwórczości, wobec napływu mniejszych zamówień rządowych, niż to w umowie przewidziano, rozwinięto, w dążeniu do pełniejszego wykorzystania instalacji, dział fabrykacji motorów Diesla, przez klijentelę bardzo cenionych, oraz hamulców zespolonych do wagonów osobowych i parowozów.

Wyniki finansowe, osiągnięte w plonie wysiłków, przedstawiają się pomyślnie. Wpływy ze zbytu produkcji dosięgły 26.226.296 zł. Z nadwyżki, pozostałej po odliczeniu kosztów produkcji i kosztów handlowych, wypłacono tytułem podatków 1.596.952 zł., tytułem świadczeń socjalnych — 739.397 zł., przeznaczono na amortyzację nieruchomości i urządzeń — 1.494.509 zł. Czysty zysk okresu sprawozdawczego wyniósł 1.641.191 zł.

Walne Zgromadzenie przedstawiony bilans roczny i R/strat i zysków, oraz wszystkie wnioski Rady w zakresie podziału zysków i budżetu na okres bieżący jednogłośnie zaakceptowało.

Wyznaczono dywidendę w wysokości 11%.

Członków Rady ustępujących powołano ponownie do Rady — przez aklamację.

W skład Rady wchodzą pp.: Paweł Heilperin, prezes, Henryk Aschkenazy, Kazimierz Chrzanowski, Wacław Dąbrowski, Ludwik Frere, Ferdynand Germanes, Leopold Hoogvelst, Tadeusz Karszo-Siedlewski, Antoni Lewalski, Stefan Przanowski, Antoni Wieniawski, Włodzimierz Weinstock i Fernand de Wolff de Moorsel.

Zarząd stanowią pp.: Emil Landsberg, prezes, Zygmunt Rytel i Bohdan Cywiński.

POLSKIE ZAKŁADY ELEKTRYCZNE BROWN BOVERI SPÓŁKA AKCYJNA W WARSZAWIE

SZKIC MONOGRAFICZNY.

Redakcja nasza, w celu poinformowania czytelników, interesujących się rozwojem krajowego przemysłu wogóle, a w szczególności elektrotechnicznego, zdobyła o polskiem Towarzystwie Brown Boveri S. A. dane, któremi pragnie się podzielić.

Polskie Zakłady Elektryczne Brown Boveri S. A. od chwili swego powstania w roku 1921 odrazu wysunęły się na czoło polskiego przemysłu elektrotechnicznego i czołowe to stanowisko nadal utrzymują.

Pomimo konkurencji, zresztą zupełnie naturalnej, krajowych wytwórni tego kierunku i konkurencji zagranicznego przemysłu, która wobec niedostatecznych ceł ochronnych i dumping'u silnie zagraża polskim placówkom, Zakłady powyższe rozwijają się z roku na rok, wprowadzając coraz to nowe typy, ulepszając i racjonalizując produkcję.

Towarzystwo **Brown Boveri** posiada dwie wytwórnie: w Żychlinie w Województwie Warszawskiem i w Cieszynie w Woj. Śląskiem, z głównym Zarządem i biurami, technicznem i handlowem, w Warszawie

Fabryka w Żychlinie uruchomiona została w roku 1922.

Przechodząc różne fazy swego rozwoju, rozbudowując i przebudowując zakupione zabudowania fabryczne po dawnej Cukrowni Walentynów w Żychlinie, budując nowe hale, zakupując i montując najróżnorodniejsze, potrzebne do sprawnej produkcji obrabiarki, instalując urządzenia transportowe wewnątrz fabryki dla transportu surowców, półfabrykatów i gotowych wytworów, wreszcie łącząc się normalnym torem kolejowym ze stacją Żychlinem, odległą o 2 klm od fabryki, fabryka żychlińska stworzyła zasadniczy logiczny przebieg tak trudnej fabrykacji, jaką jest fabrykacja maszyn i aparatów elektrycznych. Powstawały więc działy obróbki odlewów żeliwnych, części żelaznych i stalowych, blach magnetycznych, następnie nawijalnie, lakiernie, suszarnie, montownie, stacja prób, pakownie, ekspedycja, narzędziarnie, podręczne składy różnych materjałów, główny magazyn, wreszcie składy gotowych maszyn i aparatów.

Ogólna powierzchnia użytkowa fabryki wynosi 8.500 m², a teren fabryczny, który może być w przyszłości zabudowany ma 63 morgi.

Program fabrykacyjny zakreślony początkowo w skromnych ramach, obecnie znacznie rozszerzony, dzisiaj obejmuje następujące przedmioty:

1. silniki trójfazowe na wszystkie znormalizowane napięcia, wysokie i niskie, budowy otwartej, półzamkniętej, zamkniętej o mocy do 1150 KM wraz z przyborami, jako to:

koła pasowe, sanie naciągowe, rozruszniki, sprzęgła i t. p.,

2. prądnice trójfazowe, szybkobieżne, do napędu pasowego, wolnobieżne do bezpośredniego sprzężenia z silnikami Dieslowskiemi i innemi na napięcia do 6.600 V, o mocy od 33—1000 kVA,

3. transformatory trójfazowe na napięcie do 37.000 V, o mocy do 1.600 kVA oraz małe transformatorki przenośne do 50 watt.,

4. silniki i prądnice prądu stałego o mocy do 500 kW wraz z rozrusznikami i regulatorami napięcia,

5. specjalne silniki tramwajowe prądu stałego i przybory do nich, jako to:

nastawniki, wyłączniki samoczynne, oporniki i t. p.

6. specjalne prądnice do oświetlenia elektrycznych wagonów kolejowych,

7. tablice rozdzielcze wszelkiego rodzaju na napięcie wysokie i niskie,

8. skrzynki przyłączowe z wyłącznikami zwykłemi i samoczynnemi z przełącznikami z gwiazdy w trójkąt i t. p.

O rozwoju fabryki w Żychlinie świadczy następujące zestawienie:

Rok:	1923	1924	1925	1926	1927	1928	1929
A. Produkcja:							
a) ilość maszyn . . .	14	90	216	320	436	1056	1356
b) łączna moc w kW	330	3450	7934	12694	16944	33900	45070
c) łączna waga w kg	16260	70450	134690	183630	246820	599594	910944
d) łączna wartość w zł . .	58200	388000	774700	1503000	2302000	5365300	8500000
B. Personel fabryczny: w końcu roku . . .	192	148	185	259	343	726	870

Fabryka w Cieszynie została uruchomiona w roku 1926 i odrazu po uruchomieniu wyznaczono jej, wobec zebranych doświadczeń w fabryce w Żychlinie, program fabrykacyjny i zgóry przyjęto zasadę masowej fabrykacji. Układ całej wytwórni cieszyńskiej został dostosowany do tej zasady, aby w jaknajkrótszym czasie najracjonalniej wytworzyć jaknajwięcej doskonałych pod każdym względem maszyn i aparatów.

Program masowej produkcji wymagał również zastosowania niewielu tylko typów maszyn i zakreślony został jak następuje:

1. silniki trójfazowe małej mocy od 0.25—50KM, w różnych wykonaniach, a więc otwarte, okapturzone, zamknięte, z wirnikami pierścieniowemi, zwartemi, na różne napięcia i obroty,

2. przybory do silników, jako to:

sanie naciągowe, rozruszniki, przełączniki z gwiazdy w trójkąt, skrzynki przyłączowe, sprzęgła i t. d.,

3. pompy odśrodkowe małej mocy z napędem elektrycznym,

4. wentylatory kuzienne,

5. mufy kablowe różnych typów,

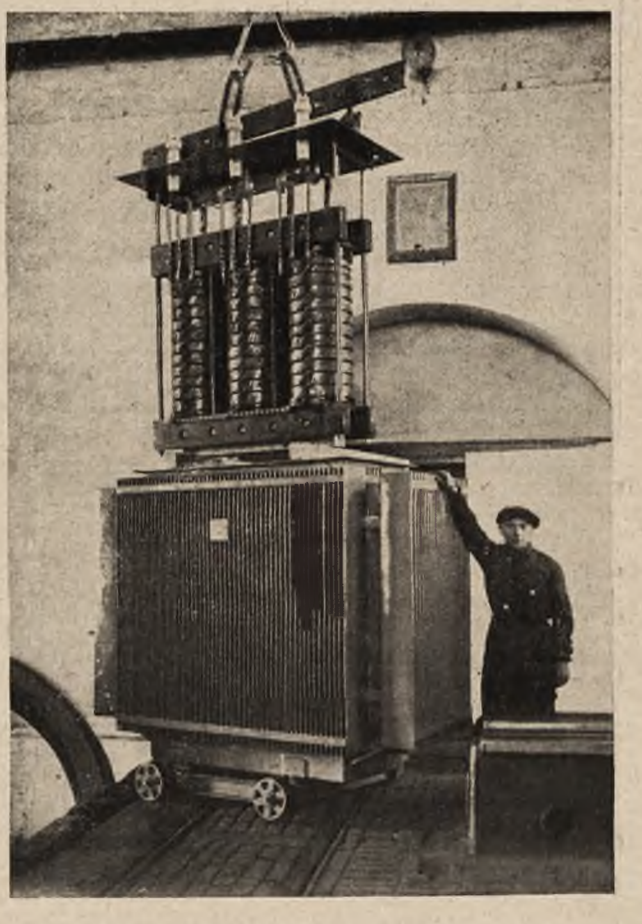
6. wszelkiego rodzaju odlewy żelaza.

Rozwój produkcji fabryki cieszyńskiej ilustruje następujące zestawienie:

Rok:	1926	1927	1928	1929
A. Produkcja:				
a) ilość maszyn	474	2234	4127	4596
b) łączna moc w kW . .	758	5314	12325	12750
c) łączna waga w kg . .	37000	188000	410000	459800
d) łączna wartość w zł . .	250000	1282000	2443000	2757600
B. Personel fabryczny: w końcu roku . .	124	234	315	350

Teren fabryczny wynosi 16.000 m², a powierzchnia zabudowana ok. 4.000 m².

Fabryka cieszyńska w czasie dobrej konjunktury produkowała już po 700 silników miesięcznie, a jest przygotowana do fabrykacji 1000 silników miesięcznie, a zatem 12.000 sztuk rocznie.

Polskie Zakłady Elektryczne **Brown Boveri S. A.** są właścicielami znanej w Małopolsce firmy instalacyjnej „Akcyjne Towarzystwo Elektryczne przedtem Sokolnicki i Wiśniewski" i z racji tego w programie pracy swej mają dział elektryfikacyjny miast, osiedli i wszelkich kompleksów budowli fabrycznych i mieszkaniowych.

Polskie Zakłady Elektryczne **Brown Boveri** posiadają cały szereg oddziałów własnych i agentów oraz składów konsygnacyjnych na całym obszarze Rzeczypospolitej. Własne oddziały w Katowicach, Krakowie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu i Gdyni. Przedstawicielstwa: w Wilnie i Białymstoku.

W program pracy Polskich Zakładów Elektrycznych Brown Boveri wchodzi również przedstawicielstwo macierzystych Zakładów w Badenie w Szwajcarji i, poza sprzedażą, montaż dostarczanych przez te Zakłady maszyn i urządzeń.

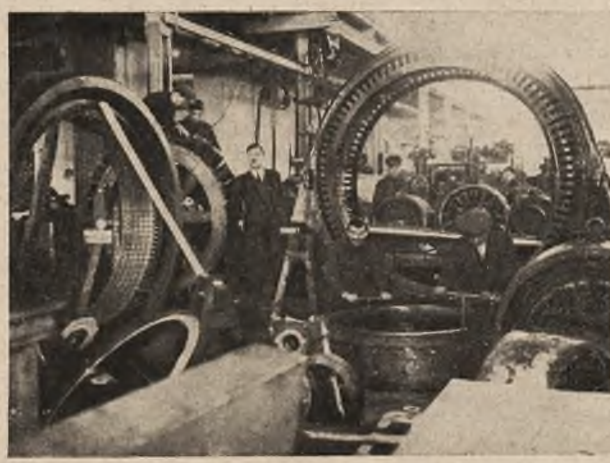
Do tych maszyn przedewszystkiem należą turbiny parowe. Liczba dostarczonych dla Polski agregatorów turbinowych stanowi pokaźną sumę 150, o łącznej mocy 550.000 kW, czyli że największa ilość turbin, pracujących w Polsce, jest wyrobu Brown Boveri.

Kapitał akcyjny Spółki wynosi zł 4.000.000.—

Polskie Zakłady Elektryczne **Brown Boveri** zostały nagrodzone najwyższemi odznaczeniami na wszystkich wystawach i targach polskich. Na ostatniej Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu otrzymały wielki medal złoty od Wystawy i dyplom honorowy od Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a na Wystawie Międzynarodowej Komunikacji i Turystyki w Poznaniu w roku 1930 otrzymały od Ministerstwa Komunikacji dyplom honorowy.

W końcu nadmienić należy, że Polskie Zakłady Elektryczne Brown Boveri S. A. nie zapomniały o kulturalnych urządzeniach dla swoich pracowników. Przy fabrykach urządzone są mieszkania urzędnicze i dla przeważnej części robotników — robotnicze we własnej kolonji. Prowadzi się szkoły i ochronki, jadalnie, kasyna i t. p.

Z ogólnej tej monograficznej notatki widzimy, że

przedsiębiorstwo to spełniło i spełnia w dalszym ciągu pionierską pracę w trudnej i ciężkiej gałęzi przemysłu krajowego.

Otrzymane fotografje ilustrują w ogólnych zarysach produkcję tych zakładów.

TOW. AKC. MIRKOWSKIEJ FABRYKI PAPIERU

„Diplome d'honneur" wystawy w Liège.

Z szeregu wytwórni, jakie założył w dziewietnastym wieku ówczesny Bank Polski, nieliczne tylko przetrwały okres niewoli i wielkiej wojny.

Do tych należy Mirkowska Fabryka Papieru, przekształcona w roku 1874 na spółkę akcyjną pod powyższą nazwą. W chwili obecnej kapitał akcyjny „Mirkowa" wynosi 6.000.000 zł., przy kapitałach rezerwowych i amortyzacyjnych ponad 12.000.000 zł.

Wytwórnia papieru „Mirkowa", w Jeziornie pod Warszawą, w pełni zmodernizowana, posiada nowoczesne maszyny papiernicze, poruszane turbodynamo o mocy 4.000 KW., pozwalające na wytwarzanie wysokowartościowych gatunków papieru, o czem świadczy szereg odznaczeń na wystawach wszechświatowych, a ostatnio Dyplom Honorowy na Wystawie w Liege.

Wytwórczość „Mirkowa" obejmuje wysokowartościowe papiery bezdrzewne: listowe i maszynowe, przebitkowe (pelury), papeteryjne, kancelaryjne i zeszytowe, drukowe i ilustracyjne, rejestrowe (książkowe, tabelaryczne), nutowe, rysunkowe techniczne i szkolne, dokumentowe (akcje i obligacje), czerpane (hipoteczne i inne na akta wieczyste), mapowe, brystole, kartony pocztówkowe, skoroszytowe, okładki aktowe, pergaminy, bibuły atramentowe i biurkowe. Specjalnością i artykułami eksportowymi wytwórni są: bibułki papierosowe w bobinach i arkuszach, kondensacyjne, karbonowe i pakowe.

Dzięki stałym ulepszaniom tak urządzeń wytwórczych, jak i metod fabrykacyjnych, podąża „Mirków" bez opóźnień za wszechświatowym postępem w dziedzinie wytwórczości papierniczej. Jako przykład tego służyć może rozpoczęcie normalnej produkcji bibułek dziesięciogramowych, które dotąd wytwarzała jedynie Anglja.

Łączna roczna produkcja wytwórni wynosi dwanaście tysięcy ton papieru i bibułki, wartości 22 miljonów zł., czyli około 2.475.000 dolarów U. S. A.

W zakresie zbytu zajmuje „Mirków" przodujące stanowisko w kraju, w dziedzinie papierów bezdrzewnych, a zagranicą posiada odbiorców w kilkunastu krajach, rozsianych po całym globie ziemskim.

S. A. FABRYK METALOWYCH p. f. „NORBLIN B-cia BUCH i T. WERNER"

„Grand Prix" wystawy w Liege.

S. Akc. Fabryk Metalowych pod firmą „Norblin, B-cia Buch i T. Werner" prowadzi obecnie dwie fabryki: najstarszą w Polsce, bo istniejącą od r. 1809, fabrykę warszawską, położoną przy ul. Żelaznej Nr. 51, oraz od roku 1925 fabrykę w Głownie, położoną koło Łowicza.

Fabryka Warszawska posiada następujące oddziały: 1) odlewnię metali, 2) walcownię blachy, 3) druciarnię z szybkobieżną walcownią drutu, 4) rurownię ze skośną walcownią syst. Mannesmanna rur bez szwu, 5) prasę do fabrykacji prętów i rur bez szwu, 6) oddział wyrobów platerowanych i 7) oddział amunicyjny.

Fabryka w Głownie posiada własną odlewnię oraz największą w Polsce walcownię miedzi i walcownię mosiądzu.

Obecny zakres dostaw T-wa stanowią:

a) blachy mosiężne, miedziane i ze stopów miedzi w rozmiarach handlowych, oraz paski i taśmy miedziane lub mosiężne o ścieśnionych tolerancjach grubości,

b) pręty miedziane i mosiężne (między innemi do wyrobu zapalników artyleryjskich) zarówno okrągłe, jak i dowolnie profilowane, oraz rury miedziane i mosiężne bez szwu, a niezależnie od tego paski, względnie pierścienie do prowadzenia pocisków artyleryjskich,

c) krążki bronzowe do bicia monet oraz krążki mosiężne do wyrobu łusek armatnich,

d) blachy paleniskowe do parowozów kolejowych,

e) druty miedziane i mosiężne oraz krzemobronzowe do przewodów telefonicznych i telegraficznych, fosforbronzowe na linki antenowe do celów radjotechnicznych, druty jezdne (trolley), skręty miedziane (kable) o wysokiej przewodności do celów elektrotechnicznych i złącza do lin i drutów w różnych wielkościach,

f) wyroby platerowane zarówno zwykłe, jak i galanteryjne,

g) amunicja karabinowa syst. Mausera.

Fabryki metalowe S. Akc. „Norblin, B-cia Buch i T. Werner" są jedynemi w Polsce, które produkują wyłącznie z surowców metalowych, jak miedź elektrolityczna, cynk, nikiel i t. p.

ZRZESZENIE PRODUCENTÓW DROŻDŻY W POLSCE

„Grand Prix" wystawy w Liége.

Zakres działalności Zrzeszenia, powstałego w 1925 r., obejmuje w pierwszym rzędzie centralizację i sprzedaż drożdży wszystkich fabryk tej gałęzi przemysłu w Polsce. Produkcja stale wzrasta, przyczem w 1925 r., t. j. w okresie rozpoczęcia prac, ogólna wytwórczość wynosiła około 7 miljonów kilogramów, sięgając obecnie cyfry zgórą 9 miljonów kilogr.

Gatunek drożdży jakościowo znacznie się polepszył, czego jaskrawym dowodem służy doskonały wynik analiz, dokonywanych przez profesora Instytutu Fermentacyjnego Politechniki Warszawskiej, p. Iwanowskiego.

Drożdże polskie zostały odznaczone na wystawie belgijskiej najwyższą nagrodę „Grand Prix".

Na skutek interwencji Ministerstwa Skarbu, cena drożdży została obniżona o 15 groszy na kilogramie i wynosi obecnie zł. 3.85 za kg., łącznie z podatkiem konsumcyjnym loco każda stacja kolejowa odbiorcza w Polsce.

Godzi się na tem miejscu również zaznaczyć, że dzięki interwencji Min. Skarbu, import drożdży w stosunku do 1929 r. został zahamowany o 75 proc., przyczem istnieje tendencja zupełnego zniknięcia tego produktu zagranicznego z rynków polskich.

Czynione są przez Zrzeszenie próby w kierunku eksportu. Jest nadzieja, że wypadną pomyślnie.

Zamierzenia Zrzeszenia na przyszłość streszczają się głównie w stałem przeprowadzaniu na szerszą skalę propagandy konsumcji.

Ogromną doniosłość dla rozwoju przemysłu drożdżowniczego w Polsce będzie miało bezwątpienia utworzenie funduszem Zrzeszenia stacji doświadczalnej dla przemysłu drożdżowniczego, przy budującym się gmachu Technologji Chemicznej Politechniki Warszawskiej, pod którego fundamenty kamień węgielny został uroczyście położony w dniu 7 grudnia b. r.

Działalność Zrzeszenia na terenie Polski stale się rozwija, a fabryki stoją na wysokości zadania i pracują najnowszemi metodami produkcji, stale się udoskonalającej.

Jednym z dyrektorów Zrzeszenia Producentów Drożdży w Polsce jest p. inż. Stanisław Szereszewski.

POLSKIE ZAKŁADY ELEKTRYCZNE „BROWN BOVERI" S. A.

W dniu 6 grudnia b. r. odbyło się w siedzibie Twa w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, na którem zebrani reprezentowali 84% kapitału akcyjnego Twa.

Przewodniczył obradom p. prezes inż. Zygmunt Okoniewski.

W dwuletnim okresie sprawozdawczym, 1928 i 1929 r., znamiennym żywiołowem parciem naprzód, w zakresie inwestycyjnym i wytwórczym, przy dodatnim, bardzo znacznym, w porównaniu z rokiem 1927, wzroście wytwórczości, wystąpiły w zbyt ostrych zarysach czynniki, wywierające ujemny wpływ na finansowe wyniki pracy.

Wybitne zaostrzenie współzawodnictwa zagranicy, poważny wzrost odsetek od zadłużeń na inwestycje, kryzys finansowy odbiorców, a wreszcie pewne niedopatrzenia organizacyjne dały w rezultacie poważny niedobór finansowy.

Lwią część niedoboru, bacząc na żywotność Twa, pokryło Two macierzyste „Brown - Boveri" w Baden, stawiając do dyspozycji Walnego Zgromadzenia akcjonarjuszów portfel akcji w sumie nominalnej 3.000.000 zł, celem anulowania, z zastrzeżeniem sobie jednak wyłączności w poborze nowej emisji płatnej.

Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, po wysłuchaniu sprawozdania władz Twa, zatwierdziło jednogłośnie przedstawiony do aprobaty bilans roczny i rachunek strat i zysków i jednogłośnie udzieliło ustępującemu, pełnemu gronu Rady absolutorjum z dokonanych czynności.

W zakresie kapitału akcyjnego uchwalono jednogłośnie: 1) zmniejszyć kapitał akcyjny Twa do 500.000 zł, przez anulowanie akcji w posiadaniu macierzystego Twa, w sumie wart. nom. 3.000.000 zł i przez zmniejszenie wartości nominalnej pozostałych akcji do połowy, 2) uzupełnić kapitał akcyjny do pierwotnej wysokości, drogą nowej płatnej emisji akcji na sumę 3.500.000 zł, obejmującej 30.000 akcji po 100.— zł nom. wart., uprzywilejowanych w zakresie prawa głosu i dywidendy, oraz 5.000 akcji zwykłych po 100.— zł nom. wart., przyznając równocześnie wyłączne prawo poboru nowej emisji Twu macierzystemu „Brown - Boveri".

W wyniku przeprowadzonych wyborów wchodzą w skład Rady Twa pp.: Stanisław ks. Lubomirski, dr. Fritz Funk, Dr. Henryk Kaden, Leo Bodmer, Dr. Oskar Busch, Alfred Goldklang, Sidney W. Brown, inż. A. Naville, inż. Zygmunt Okoniewski, Julius Pfau, inż. Tadeusz Sułowski, sen. Dr. Marcin Szarski i inż. Antoni Wereszczyński.

Dyrekcję Twa stanowią pp.: Nestor Gerber, dyr. handlowy i Adolf Heuscher, dyr. techniczny.

WARSZAWSKIE TOW. FABRYK CUKRU S. A.

W dniu 26 listopada b. r. odbyło się w siedzibie Twą w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, w uchwałach prawomocne, na którem władze Twa przedstawiły zebranym akcjonarjuszom działalność ich placówki w okresie sprawozdawczym 1929/30 r.

W okresie tym, po planowej wstępnej akcji lat ubiegłych, wytwórczość czynnych cukrowni Twa wzrosła bardzo znacznie: ilość przerobionych buraków dosięgła 2.404.944 q, a uzyskanego z nich cukru 402.524 q, w tem 140.129 q rafinady, gdy w roku poprzednim nie przekroczyła 1.805.556 q przerobionych buraków i uzyskanych z nich 270.846 q cukru, w tem 126.439 q rafinady.

Wpływy ze sprzedaży cukru i melasu dosięgły 31.024.262 zł, a nadwyżka na produkcji 7.297.027 zł.

Zysk brutto, po odpisaniu podatków i opłat stemplowych (1.260.000 zł), świadczeń socjalnych (584.217 zł.), odsetek kredytowych i kosztów handlowych, wyniósł 2.167.405 zł.

Wysokość zysku tego pozwoliła na przeprowadzenie pełnej statutowej amortyzacji rocznej zabudowań, maszyn i ruchomości (1.619.353 zł), stworzenie rezerwy na podatek od zysku (130.000 zł) i oddanie do dyspozycji Walnego Zgrom. — 312.551 zł.

Wartość majątku nieruchomego Twa, wobec wstrzymania inwestycji, nie uległa w okresie sprawozdawczym zmianie. W bilansie na dzień 30 czerwca b. r. pozycja nieruchomości Twa stanowi 31.417.024 zł, a ruchomości 1.264.914 zł. W stanie biernym, przy kapitale akcyjnym w wysokości 14.800.000 zł, kapitał amortyzacyjny, łącznie z przelewem za okres sprawozdawczy, stanowi — 8.065.587 zł, a rezerwa walutowa i rezerwa specjalna — 5.490.811 zł.

Walne Zgromadzenie przedstawiony bilans roczny i rachunek strat i zysków zatwierdziło, udzielając władzom Twa absolutorjum z dokonanych czynności. Dywidendę wyznaczono w wysokości 2%.

Wybory odbyły się już pod znakiem nowego statutu, w zgodzie z którym władze Twa stanowią: Walne Zgrom. akcjonarjuszów, Zarząd i Rada Nadzorcza.

W skład Rady wchodzą na okres bieżący pp.: Leopold bar. Kronenberg sen., Wiktor Cichocki, Stanisław Grotowski, Władysław Kościelski, Antoni Makowiecki i Jan Wyganowski.

Zarząd stanowią pp.: Edward Natanson, Stanisław Grzybowski, Jan Hołyński, Leopold Jan bar. Kronenberg jr., Ludwik Pannenko i Dominik Pennock.

CZĘSTOCICKIE TOW. FABRYK CUKRU, S. A.

W dniu 28 listopada b. r. odbyło się w siedzibie władz Twa w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, w uchwałach prawomocne.

W okresie sprawozdawczym 1929/30 r. wzrosła znacznie wytwórczość cukru w obu cukrowniach Twa, w Częstocicach i we Włostowie. Dysponując dobową zdolnością przerobu cukrowni w Częstocicach w wysokości 6.800 q, a cukrowni we Włostowie w wysokości 6.100 q, przerobiono w obu cukrowniach łącznie 996.500 q buraków, osiągając z nich, kosztem 11.739.692 zł. — 154.404 q cukru.

Akcja zmierzająca do obniżenia kosztów własnych wyrobu cukru dała pomyślne wyniki. W okresie sprawozdawczym obniżono koszty własne wyrobu jednego q cukru z 83.99 zł. okresu poprzedniego na 76.— zł.

Wpływy dodatnie wyników tych na kształtowanie się wysokości zysku na wytwórczości cukru zniweczył niezwykle silny spadek przeciętnej ceny zbywanego cukru, o pełne 10.— zł. na jednym q. Nadwyżka, uzyskana na wytwórczości cukru, wyniosła zaledwie 707.162 zł.

Lwią część nadwyżki tej, przy nadal utrzymującym się zbyt wysokim poziomie stopy kredytowej, pochłonęły odsetki i prowizje bankowe (w roku bieżącym zdołano obniżyć obciążenie z tego tytułu produkcji 1 q cukru o 1 zł.), od kapitału obrotowego, którego Two nie posiada, pod wpływem czego bilans roczny zamknięto nieznaczną zaledwie nadwyżką.

Bilans roczny Twa, jak i wyposażenie techniczne obu cukrowni, przedstawia się zasadniczo dodatnio, o rentowności więc placówek Twa decyduje nadal przeciętna cena zbytu cukru i poziom stopy kredytowej.

Akcję, zmierzającą do podniesienia przeciętnej ceny zbytu cukru, w kampanji bieżącej rozpoczęto, opierając się na wyznaczonym stałym kontyngencie cukru.

Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, po przyjęciu do wiadomości sprawozdania władz Twa, przedstawiony do aprobaty bilans roczny i rachunek strat i zysków zatwierdziło, udzielając Zarządowi absolutorjum z dokonanych czynności.

W skład Zarządu Twa wchodzą pp.: J. Hołyński, L. Wellisz, L. Pannenko, H. Kucharzewski, K. Epstejn, W. Kościelski, Sz. Karski, A. Luxemburg i K. baron Nolcken.

„AZOT", SP. AKC. W JAWORZNIE

Na dorocznem Walnem Zgromadzeniu akcjonarjuszów w dniu 1 grudnia b. r. władze T-wa, składając sprawozdanie z niepomyślnego rozwoju agend w okresie 1929 r., podkreśliły, że jakkolwiek ogólny obrót utrzymał się na poziomie czterech miljonów złotych, to stało się to jedynie dzięki znacznemu wzmożeniu sprzedaży produktów elektrolizy na rynku krajowym i wzrastającej produkcji nowego działu środków owado i grzybobójczych.

W głównym dziale produkcji żelazocjanków i błękitów pracowano zaledwie przez osiem miesięcy. Obroty w żelazocjankach spadły znacznie, spadły również i ceny ostateczne, w sprzedaży osiągane, dając w rezultacie stratę na produkcji, tem poważniejszą, że produkcja tego działu absorbowała całą elektrownię, a zatem większą część instalacji fabrycznej i większość pracowników i robotników T-wa.

Przeszkody w zbycie żelazocjanków powodowały gromadzenie się znacznych zapasów na składzie, co przy braku kapitału obrotowego wywoływało trudności finansowe i poważne wzrastanie sumy opłacanych odsetek i tak już poważnie ciążących na rachunku strat i zysków, wszystkie bowiem inwestycje i znaczne remonty, niezbędne wobec znacznego zużycia instalacji działu elektrochemicznego i samej elektrowni, precyzyjnego charakteru produkcji i wymagań rynku, przeprowadzano za pieniądze pożyczane.

Pod wpływem wymienionych czynników bilans roczny zamknięto niedoborem w wysokości 603.623 zł. Niedobór ten wzrasta o sumę nieprzeprowadzonej amortyzacji.

Sprawa właściwego zamortyzowania zabudowań i urządzeń technicznych wytwórni T-wa dojrzała w roku ubiegłym, tworząc podstawę wniosku Rady o przeprowadzenie pełnej amortyzacji za okres od 1924 do 1929 r. celem zbliżenia wartości bilansowej do wartości rzeczywistej majątku T-wa.

W rezultacie dyskusji nad wnioskiem Rady postanowiono na Walnem Zgromadzeniu powierzyć Komisji Rewizyjnej ponowne rozpatrzenie sprawy amortyzacji i przedstawienie jej opinji na najbliższem Walnem Zgromadzeniu.

Na Zgromadzeniu tem zapadnie uchwała w sprawie obniżenia kapitału akcyjnego, zależnie od rzeczywistej wartości majątku T-wa.

W roku bieżącym położenie T-wa doznało pewnej poprawy. Na mocy porozumienia ze światową konwencją żelazocjanków wstrzymano pracę w tym dziale, za odszkodowaniem. Dwa pozostałe działy: dział elektrolizy soli potasowej, dostarczający rynkowi ług potasowy, węglan potasu i chlorek wapna, idzie pełną parą, bez tworzenia zapasów, dobrze również rozwija się dział owado i grzybobójczy.

MODRZEJOWSKIE ZAKŁADY GÓRN.-HUTNICZE S. A.

W dniu 14 listopada b. r. odbyło się w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów T-wa, w uchwałach prawomocne.

Przewodniczył obradom p. Hipolit Gliwic.

Działalność koncernu „Modrzejowa" w okresie sprawozdawczym 1929 r. przedstawił obszernie zebranym delegat Rady, p. Ludwik Darowski.

W okresie 1929 r., znamiennym poważnem załamaniem się konjunktury w przemyśle żelaznym, hutniczym i przeróbczym, a wzrostem finansowo ujemnego wywozu wyrobów zagranicę, by utrzymać wytwórczość na niezbędnym poziomie, wytwórczość zakładów T-wa zmniejszyła się, w porównaniu z rokiem poprzednim, o prawie 14%. Wyższy stosunkowo stan zatrudnienia, niż przeciętnie w hutnictwie, zawdzięcza się uruchomieniu nowego działu wytwórczości — rurkowni, której obrót stanowił znaczny odsetek ogólnego obrotu T-wa.

Wytwórczość surówki wyniosła 17.012 ton, w tem surówki odlewniczej 7.027 t. Wielki piec nieczynny był przez okres czterech miesięcy.

Wytwórczość bloków martenowskich w hucie „Milowice" i w hucie „Katarzyna" wyniosła 56.773 t.

Walcownia dała 54.165 t. wyrobów walcowniczych gotowych, z czego poważną ilość, bo 11.000 t., zużyto na produkcję rur spawanych w hucie „Katarzyna".

Wytwórczość odlewni żeliwa wyniosła 5.222 t., młotkowni i śrubiarni 2.875 t., prasowni w hucie „Milowice" 1.350 t., łopaciarni 350 t., a rurkowni 9.157 t.

Wytwórczość wyrobów blaszanych emaljowanych w fabryce „Światowit" wyniosła 1.436 t., wykazując w porównaniu z rokiem poprzednim dość znaczny spadek, wywołany niepomyślnemi zjawiskami na rynku wyrobów emaljowanych.

Wpływy ogólne ze sprzedaży wyrobów T-wa wyniosły 33.615.000 zł., a w tem z wywozu zagranicę 4.617.000 zł.

Nadwyżka brutto wyniosła 6.955.675 zł.; lwią jej część pochłonęły podatki, świadczenia socjalne, odsetki i prowizje bankowe. Wzrost kosztów własnych, przy utrzymywaniu się cen na pewnym stałym poziomie i przy zmniejszeniu się wytwórczości, dał w rezultacie niedobór w wysokości 680.494 zł.

Inwestycje, wobec niepomyślnej konjunktury, ograniczono do koniecznego minimum. Na ukończenie robót, rozpoczętych w latach ubiegłych, wydano 1.860.000 zł., a w tem na maszyny i urządzenia fabryczne 1.580.000 zł.

Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, po wysłuchaniu sprawozdania i wyjaśnień władz i ożywionej dyskusji, przedstawiony bilans i rachunek strat i zysków zatwierdziło jednomyślnie, udzielając władzom T-wa absolutorjum z dokonanych czynności.

Przyjęto jednomyślnie budżet na rok bieżący na sumę 30.600.000 zł., oraz bez zmian projekt nowego statutu T-wa.

W skład Rady T-wa wchodzą pp.: Stanisław ks. Lubomirski, Jerzy Meyer, Jerzy Bauertz, Wacław Brun, Ludwik Darowski, Hipolit Gliwic, Alfred Goldklang, Jerzy Haase, Mieczysław Hoffman, Antoni Kamiński, Józef Kernbaum, Jerzy Michalski, Henryk Neuman, Wacław Urbanowicz i Leopold Wellisz.

Wnioski grona akcjonarjuszów, po rzeczowej, ożywionej dyskusji, nie utrzymały się. Głosowania przebiegły pod znakiem jednomyślności.

Wypłata dywidendy za rok 1927, wstrzymana niepomyślnemi warunkami finansowemi, nastąpi z dniem 1 marca przyszłego roku.

ADAM SZCZEPANIK

Dyrektor „Ajencji Wschodniej" i „Gazety Handlowej"

skazany na dwa tygodnie aresztu bez zamiany na grzywnę

W lipcu 1928 r. zamieścił Adam Szczepanik na łamach „Gazety Handlowej" artykuły, godzące w cześć redaktora i wydawcy n/pisma p. Tadeusza Kurasiewicza.

Wysoce ostrą odpowiedź, dobitnie charaktyzującą artykuły te i ich autora ,zamieściliśmy na łamach naszego pisma z dn. 27 lipca 1928 r.

Niezależnie od danej odprawy wnieśliśmy sprawę na właściwe forum.

W dniu 12 czerwca b. r., po okresie szesnastu miesięcy od wniesienia skargi, odbyła się w Sądzie Okręgowym w Warszawie pierwsza rozprawa, którą, wobec niestawiennictwa świadków, odroczono.

W dniu 15 grudnia b. r., po wysłuchaniu siedmiu świadków, ogłosił Sąd wyrok, mocą którego oskarżony Adam Szczepanik skazany został na dwa tygodnie aresztu, bez zamiany na grzywnę.

Adam Szczepanik na rozprawę osobiście nie stawił się, bronił go jeden z najzdolniejszych adwokatów.

Wnosimy apelację.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA W PRUSZKOWIE S. A.

W dniu 18 grudnia b. r. odbyło się w siedzibie Twa w Warszawie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów, celem rozważenia wniosków o zmianę nazwy Twa i zamiany części akcji okazicielskich na akcje imienne.

Obradom przewodniczył p. inż. Piotr Drzewiecki.

Wniosek Rady, by ze względu na projektowane wprowadzenie akcji „Pruszkowa" na jedną z giełd zagranicznych, zmienić dotychczasową nazwę Twa i nadać jej brzmienie: „Elektrownia Okręgu Warszawskiego", S. A., przyjęto bez dyskusji jednogłośnie.

Wniosek grupy angielskiej, reprezentującej 65% kapitału akcyjnego Twa, by 40% ogółu akcji okazicielskich zamienić na akcje imienne, w prawach głosu uprzywilejowane, wywołał zastrzeżenia silnej grupy polskiej.

Po ożywionej dyskusji, w której reprezentujący 3.918 głosów wypowiadali się za wnioskiem, a reprezentujący 1.555 głosów przeciw wnioskowi, przyjęto większością głosów wniosek Rady, mocą którego upoważniono Radę do zamiany 24.000 akcji, z ogólnej ilości 60.000 akcji, okazicielskich na akcje imienne, o pięciokrotnem prawie głosu. Podział akcji imiennych uprzywilejowanych pomiędzy akcjonarjuszów nastąpi w ten sposób, że na każde dotychczas posiadane akcje otrzymają akcjonarjusze dwie akcje imienne na pięć okazicielskich, za zwrotem dwu akcji okazicielskich. Na każde 4 lub 3 akcje przypadnie jedna akcja imienna, jednak akcjonarjuszom przysługiwać będzie prawo łączenia akcji, celem wykorzystania prawa poboru akcji imiennych. Reprezentanci mniejszości zgłosili sprzeciw.

W bestronnej ocenie dyskusji rzeczowej przyznajemy pełną słuszność uzasadnieniom sprzeciwu polskiej opozycji.

Wniosek, jaki przedstawiła grupa angielska, a jaki jej głosami wyłącznie przeszedł, **zmierza do zdobycia, dzięki akcjom uprzywilejowanym, a nie udziałowi *w* kapitale akcyjnym,** większości trzech czwartych głosów, któreby zapewniały jej absolutną władzę w T-wie i zdanie mniejszości polskiej na jej łaskę i niełaskę.

Wystąpienie grupy angielskiej jest tak charakterystyczne ,że zajmiemy się niem w specjalnym artykule na łamach styczniowego numeru n/pisma.

Tymczasem żywimy nadzieję, że Min. Przem. i Handlu wraz z Min. Skarbu uchwale w sprawie akcji uprzywilejowanych, biorąc pod uwagę rzeczowe uzasadnienie sprzeciwu grupy polskiej, aprobaty odmówi.

TOW. AKC. MIRKOWSKIEJ FABR. PAPIERU

W okresie sprawozdawczym 1929-30 r., mimo trudności, pod wpływem ogólnego kryzysu gospodarczego, w utrzymaniu racjonalnego programu fabrykacyjnego i odpowiedniego wyzyskania sprawności wytwórczej maszyn, agendy T-wa rozwijały się zasadniczo pomyślnie.

Wprawdzie warunki rynkowe nie pozwoliły na wykorzystanie w pełni zdolności produkcyjnej wytwórni T-wa, wzmożonej ukończeniem w roku poprzednim modernizacji urządzeń technicznych, jednak zdołano, dzięki wzmożonej pracy w zakresie handlowym i technicznym, powiększyć obroty o około 15%, do 19,5 milj. zł.

Intensywnej działalności sprzedażnej nie ograniczano tylko do rynku wewnętrznego, na którym T-wo, w dziedzinie papierów bezdrzewnych, zajmuje nadal przodujące stanowisko, lecz dążono również do jaknajwiększego wyzyskania możliwości eksportowych, w szczególności zbytu bibułek, które nietylko w kraju, lecz i zagranicą zdobyły sobie uznanie.

W plonie finansowym osiągnięto czysty zysk w wysokości 1.028.174 zł., dając akcjonarjuszom 10% dywidendy.

W skład Rady T-wa wchodzą pp.: Louis Frere, prezes, Janusz Regulski, wiceprezes, Leopold Hoogvelst, Edward Natanson, Fernand du Roy de Blicquy i Witold Szebeko.

TOW. AKC. CUKR. „OSTROWITE"

Wyniki finansowe okresu sprawozdawczego 1929-30 r. określić można, bacząc na położenie przemysłu cukrowniczego, mianem dość pomyślnych.

Wpływy ze sprzedaży cukru i melasu wyniosły prawie 5 i pół milj. zł., a zysk z kampanji 1929-30 r. — 467.881 zł.

Na dorocznem Walnem Zgrom. akcjonarjuszów T-wa, w dniu 20 ub. m., przeznaczono z osiągniętego zysku na kapitał zapasowy 23.394 zł., na kap. amort. 325.487 zł., a na 4% dywidendę 96.000 zł.

W budżecie na rok bieżący, w sumie 3.561.000 zł. przyjęto za podstawę oczekiwaną wytwórczość cukru na około 44.000 q., przy przyznanym kontyngencie w kraju — 33.672 q.

W skład Zarządu T-wa wchodzą pp. Stanisław Grotowski, prezes, Jan Zagleniczny, wiceprezes i dyr. zarz., Artur Borzewski, Adrjan Chełmicki, Jerzy Siemiątkowski, a jego zastępcy pp.: Bohdan Wydżga i Paweł Radoszewski.

S. A. „SIŁA I ŚWIATŁO"

W dniu 5 grudnia b. r. odbyło się w siedzibie Twa w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów w uchwałach prawomocne.

Przewodniczył obradom mecenas Karol Kozłowski.

W okresie sprawozdawczym 1929/30 r. moc zainstalowana w elektrowniach koncernu „Siła i Światło" wynosiła 71.240 kW, stanowiąc poważny odsetek ogólnej mocy zainstalowanej wszystkich elektrowni w Polsce, obliczanej w r. 1928 na 983.868 kW. Wytwórczość energji elektrycznej dosięgła w elektrowniach „Siły i Światła" — 128.354.455 kWh, przewyższając poziom roku poprzedniego o 14.5%. Gdyby nie brak poprawy w stosunkach kredytowych, wpływający hamująco na wiele poczynań, któreby zapewniły większy odbiór energji elektrycznej, a zasadniczo brak poprawy w ogólnem położeniu gospodarczem kraju, wytwórczość energji elektrycznej wyzrosłaby jeszcze znaczniej, dzięki możności zapewnienia sobie odpowiedniego zbytu.

Suma kapitałów zainwestowanych w przedsiębiorstwach koncernu wzrosła wobec kontynuowania zakreślonych inwestycji do poważnej sumy 169 miljonów złotych, przeszło trzydziestokrotnie wyższej od kapitału akcyjnego Twa.

Okres sprawozdawczy zamknięto zyskiem w wysokości 819.539 zł. Wysokość zysku tego zezwalałaby na wypłacenie dywidendy w tej samej wysokości, co w roku poprzednim, t. j. 12%, jednak ze względu na przeżywany ogólny kryzys i wskazaną wskutek tego większą ostrożność w gospodarce środkami obrotowymi zaproponowano Walnemu Zgromadzeniu uchwalenie dywidendy w wysokości 10% i przeniesienie pozostałości na rok bieżący.

Bilans roczny Twa na dzień 30 czerwca b. r. przedstawia się bardzo dodatnio. Pozycja wierzycieli, powstała z sum, uzyskanych na finansowanie towarzystw pochodnych, jest mniejszą od pozycji dłużników. W pozycji udziałów w innych przedsiębiorstwach, przyjętej w bilansie w wysokości 4.614.930 zł tkwią poważne rezerwy Twa, towarzystwa bowiem koncernu „Siły i Świała", oparte na zdrowych podstawach i pomyślnych warunkach pracy obecnie i w przyszłości rozwijają się pomyślnie.

Wśród towarzystw tych pierwsze miejsce przysługuje „Sobelpolowi". „Sobelpol" (Societe Belgo-Polonaise de Force et de Traction Electrique) rozwijał w okresie 1929 roku agendy swe w dalszym ciągu po linji postawionych sobie zadań współpracy finansowej w porozumieniu z „Siłą i Światłem" na terenie Polski. Kapitał akcyjny Spółki wynosił na dzień 30 kwietnia b. r. — 120 miljonów franków belg. Z osiągniętego w ostatnim okresie sprawozdawczym zysku wypłacił „Sobelpol" 7% dywidendę.

„Elektrownia Okręgowa w Zagłębiu Dąbrowskiem" S. A. zbyła w roku 1929 — 37.496.106 kWh z wytworzonej przez nią energji elektrycznej, o 54% więcej, niż w roku poprzednim. Z czystego zysku w wysokości 947.619 zł wypłaciła 7% dywidendy.

„Elektrownia Okręgowa w Zagłębiu Krakowskiem", S. A. zbyła w roku 1929 — 30.516.987 kWh, o 4,1% więcej, niż w roku poprzednim. W okresie tym rozszerzyła Spółka ta swój obszar zasilania przez uzyskanie od władz śląskich koncesji na elektryfikację dalszych pięciu gmin na telenie Śląska. Wpływy jej ze zbytu energji elektrycznej dosięgły 3.157.680 zł, a czysty zysk — 593.353 zł, z czego wypłacono 7% dywidendy.

„Elektrownia Okręgowa w Pruszkowie", S. A. rozszerzyła w roku 1929 sieci przewodów o 36%, zwiększając ogólną długość linji przewodów do 352 km, w tem 48 km linji o napięciu 35.000 V, 127 km linji o napięciu 5.000 V i 177 km linji o niskiem napięciu. Jej wpływy z dochodów eksploatacyjnych wzrosły do 3.857.408 zł. Dywidendy Spółka nie wypłaciła, przeprowadziła jednak znaczne odpisy na amortyzację, w sumie 506.165 zł.

„Elektrownia Bielsko - Biała", S. A., zasilająca bardzo uprzemysłowiony okręg Bielska i Białej, przy mocy zainstalowanej elektrowni — 1.840 kW, zbyła w okresie 1929 r. 8.246.878 kWh.

„Sieci Elektryczne", S. A., przebyła w roku 1929 pierwszy pełny okres eksploatacyjny przedsiębiorstwa. Zbyt prądu wyniósł 4.912.471 kWh. Wpływy z eksploatacji wyniosły 673.309 zł, przewyżka, przeznaczona w całości na amortyzację urządzeń, — 156.049 zł.

„Elektryczne Koleje Dojazdowe" S. A. przewiozły w r. 1929, swym drugim roku eksploatacyjnym — 1.190.687 pasażerów, wobec 756.785 w roku poprzednim. Wpływy jej z eksploatacji wzrosły do 1.072.827 zł.

Pozostałe towarzystwa koncernu: S. A. „Kolej Elektr. Warszawa — Młociny — Modlin", „Tramwaje Elekr. w Zagłębiu Dąbrowskiem", „Śląsko-Dąbrowskie Kolejowe Two Eksploatacyjne", Tow. Akc. „Kabel" w Bydgoszczy, Zakłady Górnicze „Silesia" S. A., „Podkowa Leśna" i Sp. „Zakup i Dostawa" rozwijają się również pomyślnie.

Walne Zgromadzenie akcjonarjuszów po wysłuchaniu sprawozdania Rady, przedstawiony bilans roczny i rachunek strat i zysków zatwierdziło jednogłośnie, udzielając władzom Twa absolutorjum z dokonanych czynności.

Wyznaczenie terminu wypłaty 10% dywidendy pozostawiono uznaniu Rady.

W skład Rady wchodzą nadal pp.: inż. Wiesław Gerlicz, Stanisław Karłowski, Dr. Alfred Biedermann, Louis Frere, inż. Kazimierz Gayczak, Ferdinand Germanes, Mieczysław Hofman, Leopold Hoogvelst, Karol Kozłowski, inż. Szymon Landau, Janusz Regulski, Karol Wilhelm Scheibler, inż. Tadeusz Sułowski i inż. Andrzej Wierzbicki.

Dyrekcję stanowią pp.: inż. Tadeusz Sułowski, dyr. nacz., Janusz Regulski, dyr. finans., inż. Kazimierz Gayczak, dyr. techn.

Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, S. A.

W aktywności Banku nie nastąpiły w roku bieżącym wybitniejsze zmiany.

Jak rok ubiegły minął pod znakiem przyciągania kapitału zagranicznego i nowej emisji akcji, tak rok bieżący minął pod znakiem przygotowywań do wielkiej akcji budowlanej, której na przeszkodzie stoją niesprzyjające jej rozwinięciu warunki na terenie francuskim i na terenie polskim.

Wstępem do planowanej wielkiej akcji budowlanej w przyszłości jest częściowe zabudowanie, przy pomocy zaprzyjaźnionego kapitału francuskiego, placów należących do Banku, w obrębie m. Warszawy.

Na wiosnę roku przyszłego nastąpi oddanie do dyspozycji pierwszej serji — kilkudziesięciu mieszkań.

W oczekiwaniu na sprzyjające warunki korzystnej pracy posuwa się naprzód końcowa likwidacja odziedziczonych ciężarów dawnej ekspansji.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ FABRYK METALOWYCH

pod firmą:

„Norblin, B-cia Buch i T. Werner“

zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że w dniu 13 stycznia 1931 r., o godzinie 18-tej, odbędzie się w siedzibie Zarządu Spółki w Warszawie, przy ulicy Żelaznej Nr. 51,

ZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE,

z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór Przewodniczącego.
2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i sprawozdania za rok operacyjny 1929-30, oraz podział zysków za tenże rok.
3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1929-30.
4) Rozpatrzenie budżetu Spółki na rok operacyjny 1930-31.
5) Określenie wynagrodzenia Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej na rok 1930-31.
6) Wybór Członków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej.
7) Zmiana niektórych paragrafów Statutu Spółki, stosownie do żądania Ministerstwa Skarbu.
8) Wnioski pp. Akcjonarjuszów.

P.p. Akcjonarjusze, pragnący wziąć udział w rzeczonem zebraniu, winni do dnia 5 stycznia 1931 roku złożyć swoje akcje lub odnośne kwity depozytowe w biurze Spółki, w Banku Handlowym w Warszawie, ul. Traugutta 7-9, w Warszawskim Oddziale Banku Związku Spółek Zarobkowych, ul. Jasna 8, lub w Banku Dyskontowym Warszawskim, ul. Fredry 8.

Bilety wejścia wydawane będą w biurze Spółki, na 3 dni przed terminem Walnego Zebrania, za przedstawieniem dowodu Banku na złożone akcje lub kwity depozytowe.

Bank Gospodarstwa Krajowego

w myśl § 16 statutu przeprowadzono w dniu 21 listopada 1930 roku

XI LOSOWANIE

8%-wych listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewających na złote w złocie wedle dawnego parytetu.

V LOSOWANIE

7%-wych listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego emisiji II, opiewających na złote w złocie wedle nowego parytetu.

I LOSOWANIE

7%-wych listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego emisji III, IV i V, opiewających na złote w złocie wedle nowego parytetu.

III LOSOWANIE

8%-wych obligacji budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego ,opiewających na złote w złocie wedle nowego parytetu.

VIII LOSOWANIE

4½%-wych i 4%-wych listów zastawnych b. Banku Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, następnie Polskiego Banku Krajowego, przejętech i skonwertowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Wykazy numeryczne wylosowanych odcinków zawiera *„Monitor Polski“* z dn. 3/XII 1930 r. Nr. 279.

Tabele losowań mogą zainteresowani przejrzeć względnie podjąć w Centrali Banku lub w jego Oddziałach.

Wypłata należności za wylosowane 8%-we i 7%-we listy zastawne oraz za 8%-we obligacje budowlane Banku Gospodaarstwa Krajowego w pełnej wartoścji nominalnej, a także za kupony płatne dn. 31 grudnia 1930 r. tak od wylosowanych, jak i w obiegu będących sztuk, odbywać się będzie w **Centrali Banku w Warszawie i w jego Oddziałach,** począwszy od dn. 31 grudnia 1930 r. na podstawie przedłożonych odcinków względnie kuponów.

Wypłata należności za wylosowane 4½%-we i 4%-we listy zastawne b. Banku Krajowego w ich pełnej wartości nominalnej, przerachowanej na walutę złotową oraz na kupony płatne dn. 31 grudnia 1930 r. tak od wylosowanych, jak i w obiegu będących listów zastawnych, odbywać się będzie w **Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie,** który temi emisjami administruje, a także w Centrali i innych Oddziałach Banku od dn. 31 grudnia 1930 r. począwszy, za przedłożeniem odnośnych odcinków, względnie kuponów.

Oprocentowanie wylosowanych listów zastawnych i obligacji budowlanych ustaje z dn. 31 grudnia 1930 r.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ „VITA“ w Warszawie, Spółka Akcyjna

zawiadamia niniejszem, że biura **Centrali** Towarzystwa mieszczą się obecnie w gmachu własnym przy ulicy **Jasnej 6 róg Boduena 6.**

TELEFONY:

Dział ubezpieczeń na życie	504-55
Buchalterja dodatkowy	„
Ogólny oraz działy ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i odp. cywilnej	504-66
Wydział organizacji	730-54
Dyrektor	443-31
Dyrektor Naczelny	622-30

Adres dla depesz: **Vita Warszawa.** Adres dla depesz: **Vita Warszawa**

Na podstawie postanowienia Ministrów Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22 listopada 1930 r., ogłoszonego w „Monitorze Polskim“ Nr. 272 z dnia 25 listopada 1930 r. dokonaną została

fuzja Banku Małopolskiego Spółki Akcyjnej z Bankiem Dyskontowym Warszawskim Spółką Akcyjną

W myśl powyższego postanowienia **otrzymują posiadacze akcyj Banku Małopolskiego Spółki Akcyjnej za każde 5 akcyj Banku Małopolskiego Spółki Akcyjnej po zł. 100.— nom. wart. każda, wzgl. za każde 20 szt. akcyj po zł. 25.— z kuponami za rok 1929 i lata następne—po 1 akcji Banku Dyskontowego Warszawskiego Spółki Akcyjnej nom. wart. zł. 100.— z kuponem za rok 1930 i lata następne.**

Zawiadamia się wszystkich posiadaczy akcyj **Banku Małopolskiego Spółki Akcyjnej,** że wymiany akcyj w powyższym stosunku dokona **Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna,** począwszy od dnia 4 grudnia 1930 r. w lokalu Centrali Banku w Warszawie, przy ulicy Fredry Nr. 8.

Tow. Akc. Cukrowni „OSTROWITE“

Bilans na dzień 31 marca 1930 roku

STAN CZYNNY

	Zł.	Zł
Gotowizna		43.101.32
Papiery procentowe		128.517.37
Grunta, budowle, inwentarz żywy, martwy i tabor kolejowy:		
a) grunta	45.752.—	
b) budynki fabryczne, mieszkalne i gospodarcze	1.756.475.34	
c) roboty ziemne, kanały i drogi	98.672.31	
d) inwentarz żywy i martwy	186.054.79	
e) tabor kolejowy	450.496.57	2.537.451,01
Maszyny i aparaty		1.772.025.35
Dłużnicy:		
a) Spółka Handl. Cukrow. Związk.	1.171.443.38	
b) Banki	87.685.32	
c) Plantatorzy	349.060.81	
d) Różni	149.919.10	1.758.108.61
Budowa kolei wąskotorowej Wola-Brodnica		1.311.212.18
Remanenty:		
a) Cukier, 11.271 q. a Zł. 107.17	1.207.900,—	
b) Melas, 2.286.30 q. a Zł. 13.25	30.369.38	
c) Wytłoki, 46.800. — q. a Zł. 0,40	20.300.—	
d) Węgiel, koks, kamień wapienny i różne materjały magazynowe	325.243.35	
e) Pasza	4.156.74	1.587.969.47
		9.138.385.31

STAN BIERNY

	Zł	Zł.
Kapitał zakładowy		2.400.000.—
Kapitał zapasowy		186.581.—
Kapitał amortyzacyjny		1.640.906.06
Specjalna rezerwa walutowa (dawna)		1.228.31
Specjalna rezerwa (reszta z przerachowania bilansu b-tto na d. 1.7 1928 r.		734.691,88
Remont powojenny		76.114.18
Wierzyciele:		
a) Spółka Handl. Cukr. Związkow.	112.005.49	
b) Banki	755.880.58	
c) Plantatorzy	108.585.14	
d) Różni	623.514.42	1.599.985.63
Weksle własne		1.751.182.31
Kasa przezorności pracowników cukrowni		102.372.36
Dywidenda nieodebrana:		
za lata dawne	15.72	
za r. 1927-28	7.515.—	7.530.72
Izba Skarbowa, Warszawa, akcyza od cukru		142.565.50
Pozostała część rezerwy na podatek majątkowy		27.345.93
Zysk z kampanji 1929-30 r.		467.881.43
		9.138.385.31

Polskie Zakłady Elektryczne Brown Boveri, S. A. w Warszawie

Bilans na dzień 31 grudnia 1929 r.

AKTYWA

	Zł	Zł
Grunty, Zabudowania fabryczne, mieszkalne, gospodarcze, Instalacje, Tory, Maszyny, Przyrządy i narzędzia, Ruchomości, Modele, Patenty		9.672.454,83
Udziały		100.000,—
Zapasy		6.658.878,68
Kaucje		628.295,55
Dłużnicy		10.245.203,80
Weksle		449.928,73
Papiery wartościowe		17.239,69
Banki		286.756,98
Kasa		70.355,75
Sumy przechodnie		12.926,54
Strata: za rok 1928	449.467.90	
„ „ 1929	3.629.185,80	4.078 653,70
Suma bilansowa		32.220.694,25
Udzielone gwarancje		8.689.836,27
Razem		40.910.530,52

PASYWA

	Zł.	Zł.
Kapitał akcyjny		4.000.000,—
Kapitał rezerwowy		454.460,33
Kapitał amortyzacyjny:		
stan na dz. 1/I.29 r.	758.107,35	
odpisy za r. 1929 wg. r-ku zysków i strat	1.282.683,02	2.040.790,37
Firmy koncernowe i siostrzane		13.565.833,55
Pożyczki długoterminowe:		
Bank Thesaurus Zürich	1.712.700,01	
Tow. Kred. m. Warszawy	15.848,—	1.728.548,01
Wierzyciele		5.184.313,52
Akcepty		2.970.505,—
Banki		1.798.328,86
Dywidenda nie podniesiona		3.730,94
Sumy przechodnie		474.183,67
Suma bilansowa		32.220.694,25
Zobowiązania z tytułu udzielonych gwarancyj		8.689.836,27
Razem		40.910.530,52

Warszawska S. A. Budowy Parowozów

Bilans w dniu 30 czerwca 1930 r.

AKTYWA.

	Zł.	Zł.	Zł.
Place	1.383.061,15		
Budynki	6.186.729,77	7.569.790,92	
Maszyny i urządzenia	9.965.862,47		
Narzędzia, przyrządy, modele	606.466,27		
Ruchomości biurowe	51.112,92	10.623.441,66	18.193.232,58
Magazyn		2.050.800,02	
Wyroby gotowe		282.688,03	
Objekty w fabrykacji		4.248.157,08	6.581.645,13
Kasa		20.278,28	
Waluty obce		1.130,15	
Papiery wartościowe		93.293,90	
Weksle w portfelu		289.224,—	
Banki		3.381,39	
Dłużnicy		7.830.340,67	
Udziały		61,—	
Kaucje		5.870,—	8.243.579,39
			33.018.457,10
Depozyty u różnych			248.445,25
Udzielone gwarancje			414.186,50

PASYWA

	Zł	Zł.
Kapitał Zakładowy	10.000.000,—	
„ Zapasowy	1.144.395,95	
„ Amortyzacyjny	5.600.354,54	16.744.750,49
Pożyczki hipoteczne		4.450.000,—
Akcepty	1.932.267,75	
Banki	3.965.789.64	
Wierzyciele	4.155.261,34	10.053.318,73
Dywidenda 1926/27	18.038,50	
„ 1928/29	36.298,—	54.336,50
Zysk; pozostałość z roku 1928/29	74.859,52	
„ za rok 1929/30	1.641.191,86	1.716.051,38
		33.018.457,10
Różni za depozyty		248.445,25
Wierzyciele z tytułu gwarancji		414.186,50

Rachunek zysków i strat za rok 1929/30.

	Zł.	Zł.
Robocizna, materjały, koszty fabryczne, handlowe i ogólne		19.849.553,42
Procenty, prowizje, kurtaże	870.822,30	
Ubezpieczenia od ognia	33.868,83	904.691,13
Odpisy na kapitał amortyzacyjny		1.494.509,57
Podatki:		
majątkowy, przemysłowy, dochodowy i inne	1.506.148,06	
opłaty stemplowe	90.804,62	1.596.952,68
Świadczenia socjalne:		
Kasa Chorych	260.706,55	
Fundusz bezrobocia	49.893,15	
Ubezpieczenie od wypadków	137.219,73	
Urlopy robotników	227.664,40	
Fundusz emerytalny	46.043,50	
Zapomogi, szkolnictwo i inne świadczenia	17.870,02	739.397,35
Zysk z roku 1928 29	74.859,52	
„ za rok 1929/30	1.641.191,86	1.716.051,38
		26.301.155,53

	Zł.	Zł.
Pozostałość z roku 1928/29		74.859,52
Różne wpływy	36.330,92	
Odzyskane straty z lat ubiegłych	9.527,51	
Sprzedaż	26.180.437,58	26 226.296,01
		26.301.155,53

Naczelny redaktor i wydawca: TADEUSZ KURASIEWICZ. REDAKCJA I ADMINISTRACJA WARSZAWA, ul. Krasińskiego 5

Sp. Akc. Zakładów Graficznych „Drukarnia Polska“, Warszawa, Szpitalna 12.